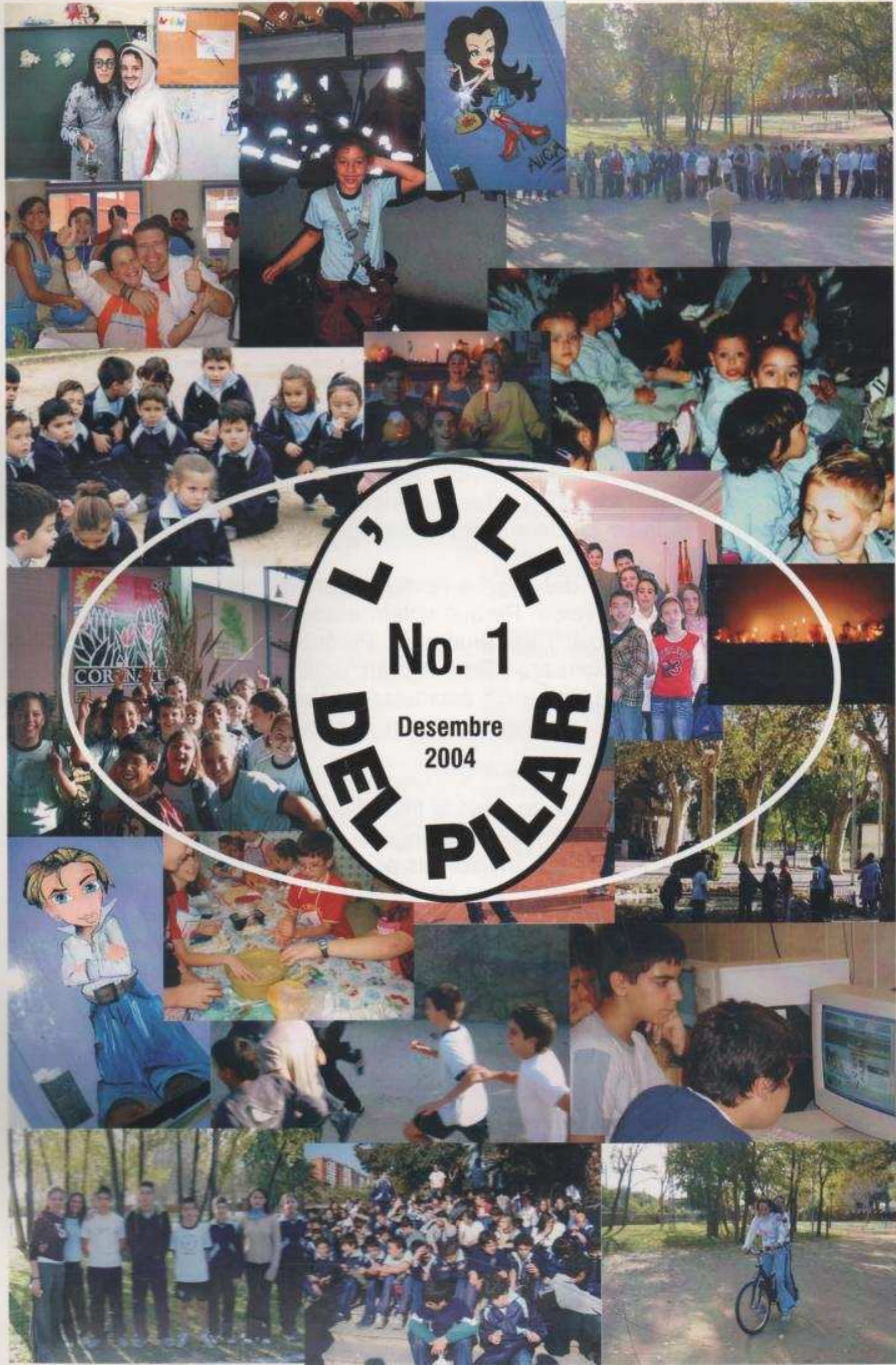

L'ULLI
No. 1
Desembre
2004
DEL
PILAR

EDITORIAL

1,2,3... ACCIÓ!!! Avui és un gran dia, perquè un dia on una il·lusió es veu complerta, **és un gran dia!**. I avui dimecres, 22 de desembre de 2004, naixem, veiem la llum, ens presentem davant el món, sortim per primera vegada. I tots plegats sentim la il·lusió del nen davant la joguina del dia de Reis, de l'avi bufant les espelmes amb els néts, de la mare amb el fill acabat de néixer sobre el seu pit.

Aquesta que ara teniu entre les mans, és la nostra criatura. Potser hom pensa que això no és gaire cosa, però nosaltres, que compartim amb nens la nostra vida, vivim amb exaltació tot el que ens passa i sentim que hem donat un nou pas endavant. Un dels molts que volem seguir donant per avançar.

Avui obrim "*l'ull del Pilar*" a l'exterior perquè tenim ànsia de veure i de què ens veieu. Perquè volem escoltar i ser escoltats. Perquè volem analitzar i ser analitzats. Perquè volem compartir, dialogar, educar i formar. Ens iniciem amb la ingenuïtat de l'infant, però amb l'experiència acumulada pels anys i obrim una porta a la vostra col·laboració que com ja sabeu és sempre ben rebuda.

Tot esperant que la revista i la iniciativa sigui del vostre grat, ens acomiadem amb el desig que tingueu unes bones festes de Nadal, un any 2005 on tots els somnis es compleixin i que els reis vinguin carregats de salut i força per desenvolupar totes les idees i els projectes que tingueu.

Fins la pròxima!

Equip de redacció d'aquesta revista:

Totes les classes del Col·legi han col·laborat en la confecció del número 1 de *L'ULL DEL PILAR*. Han aportat el que han cregut més interessant de la seva classe.

La coordinació ha estat realitzada per:

Joaquim Mateu Educació Infantil i Primària.

Yolanda Cárdenas Educació Secundària.

Equip de correcció de secundària: Beni López, Noemi Corbacho, Alejandro Gómez,

Sergio Molina, Laura Garcia, Andrea Arrabal i Natalia Sánchez.

Edita Col·legi Ntra. Sra. Del Pilar Cristòfol Llargués 18 Cornellà de Llobregat

Imprimeix: Comercial QM. Serveis Gràfics.

LA OLLA EMBARAZADA

-¿Cómo va todo con tus padres?

- Con altibajos-contesté - Hay momentos en que

nos entendemos muchísimo, y cada uno puede ponerse en el lugar del otro, pero hay otros en que no hay manera. Nada que hacer.

-Bueno, Demián. Supongo que eso te va a pasar con todo el mundo durante el resto de tu vida.

- Sí, pero con los padres, de alguna manera, es diferente. Ellos son mis padres...

- Sí, son tus padres. Pero, ¿en qué sentido dices que esto es diferente?

-Ellos tienen un determinado poder por ser mis padres.

-¿Qué poder?

-Poder sobre mí.

- Tú ya eres un adulto, Demián. Y como tal, nadie tiene poder sobre ti. Nadie. Por lo menos, nadie tiene más poder que el tú le des.

- Yo no les doy nada.

- Parece ser que sí.

- Pero la casa es de ellos, me dan de comer, me compran ropa, paga algo de la facultad, mi madre me hace la colada, hace mi cama... Eso algún derecho les da.

-¿Tú no trabajas?

-Sí, claro que trabajo.

-¿Y entonces? Yo puedo entender que vivas en esa casa, si no te puedes permitir económicamente un apartamento para ti. Pero en todo lo demás, yo creo que si de verdad quieres luchar por tu independencia, hay cosas que podrías hacer solo.

-¿De qué vas? ¿Ya me estás tratando como si fuera un inútil, igual que mi madre? ¡Como si lo más importante del mundo fuera aprender a hacerse la cama antes de hacer cosas!

-No, supongo que no, pero tú eres el que reclama libertad e independencia.

- Yo no quiero libertad e independencia para cocinarme mi comida, hacerme la cama o lavarme la ropa. La quiero para no tener que pedir permisos, para sentirme con derecho a contar lo que quiero y callarme el resto.

-Quizá, Demián, estos dos grupos de <<libertades>> sean interdependientes.

- Yo no quiero dejar de ver a mis padres.

- No, claro que no, pero tú reclamas algunos derechos recortados de tu situación actual, y renuncias a una parte de las responsabilidades que devienen de esos derechos.

- Pero yo puedo elegir en qué áreas voy a independizarme antes y en qué áreas prefiero esperar un poco.

- A ver si esto te ayuda a aclararte.

Un hombre le pidió una tarde a su vecino una olla prestada. El dueño de la olla no era demasiado solidario, pero se sintió obligado a prestarla.

A los cuatro días, la olla no había sido devuelta, así que, con la excusa de necesitarla, fue a pedirle a su vecino que se la devolviera.

- Casualmente iba a subir a su casa para devolvérsela... ¡El parto fue tan difícil!

- ¿Qué parto?

- El de la olla.

-¿Cómo?

-Ah, ¿no lo sabía? La olla está embarazada.

-¿Embarazada?

-Sí, y esa misma noche tuvo familia. Por eso tuvo que hacer reposo, pero ahora ya está recuperada.

-¿Reposo?

-Sí. Un segundo, por favor

Y, entrando en su casa, sacó la olla, una jarrita y una sartén.

-Esto no es mío. Sólo la olla.

-No, es suyo. Son las hijas de la olla. Si la olla es suya, las hijas también lo son.

El hombre pensó que su vecino estaba completamente loco.

<<Pero mejor que le siga la corriente>>, se dijo.

-Bueno, gracias.

-De nada. Adiós

-Adiós, adiós.

Y el hombre se marchó a su casa con la jarrita, la sartén y la olla.

Esa tarde, el vecino volvió a llamar a su puerta.

-Vecino, ¿me puedes prestar un destornillador y una pinza?

El hombre se sentía ahora más obligado que antes.

-Sí, claro.

Entró en casa y salió con la pinza y el destornillador.

Pasó casi una semana y, cuando ya estaba pensando en ir a recuperar sus cosas, el vecino llamó a su puerta.

-Ay, vecino, ¿usted lo sabía?

- ¿El qué?

-Que el destornillador y la pinza son pareja.

-¡No me digal! -dijo el hombre con los ojos desorbitados-. No lo sabía.

- Mire, fue un descuido mío. Durante un ratito los dejé solos y se ha quedado embarazada.

-¿La pinza?

-¡La pinza! Le he traído a sus hijos.

Y, abriendo una canastilla, le entregó algunos tornillos, tuercas y clavos que, según el, había parido la pinza.

<<Está totalmente loco>>, pensó el hombre. Pero los clavos y los tornillos siempre venían bien.

Pasaron dos días. El vecino pediguño apareció de nuevo.

-El otro día -le dijo-, cuando le traje la pinza, me di cuenta de que tiene usted sobre la mesa una hermosa ánfora le tintinearón los ojos.

- Cómo no -dijo, en generoso actitud. Y entró en su casa para salir con el ánfora que le habían pedido prestada.

- Gracias, vecino

- Adiós.

- Adiós.

Pasó aquella noche, y también la siguiente, y el dueño del ánfora no se atrevía a llamar a casa de su vecino para pedirle que se volviera. Sin embargo, habiendo transcurrido una semana, no pudo resistir su ansiedad y fue a reclamar el ánfora a su vecino.

-¿El ánfora? -dijo el vecino-. ¡Ah! ¿No se ha enterado?

-¿De qué?

-Murió en el parto.

-¿Cómo que murió en el parto?

- Sí, el ánfora estaba embarazada y, durante el parto, murió.

- Dígame, ¿usted cree que soy estúpido? ¿Cómo va a estar embarazada un ánfora de oro?

- Mire, vecino. Usted aceptó el embarazo y el parto de la olla. Aceptó también la boda i la descendencia del destornillador i la pinza. ¿Por qué no habría ahora de aceptar el embarazo y la muerte del ánfora?

Tú, Demián, puedes elegir lo que quieras, pero no puedes ser independiente para lo que te resulta más fácil y agradable, y no serlo cuando cuesta un esfuerzo.

Tu criterio, tu libertad, tu independencia y el aumento de tu responsabilidad vienen juntos con tu proceso de crecimiento. Tú

decides entre ser adulto o permanecer como un niño.

Aquesta secció té la intenció de tractar temes de caràcter pedagògic, on tindran cabuda les paraules, tant dels nostres professors, com dels pares dels nostres alumnes.

Així que això és un convit ferm a tots aquell/es que tinguin preguntes sobre inquietuds relacionades amb l'educació dels nostres joves o, tot el contrari, a aquells que ens puguin ajudar amb la seva experiència en aquestes qüestions.

Així que animeu-vos: ESTEU TOTS CONVIDATS!!!

Sumari del primer número de L'ULL DEL PILAR

Editorial	2
Secció pedagògica	3
Educació Infantil	5
Educació primària	
En Fofi, conte de primer	7
Cross a primària	8
Les petites mascotes	9
Acròstics tercer i quart	10-11
Notícies de cinquè	12
Fem panellets a sisè	13
Cosmocaixa	14
Educació secundària	
Any del Quixot	15
Sortida a la biblioteca	16
Diada del cross	18
Investigació cel·lules mare	19
Bàsquet a l'escola	21
Futbol a secundària	22
L'amor a l'adolescència	23
Contraportada	24

ELS MÉS PETITS TAMBÉ PARTICIPEM A LA REVISTA

SOC UN INFANT D' EDUCACIÓ INFANTIL
COM JA VEIEU AQUEST CURS HA
ENT RAT AMB MOLTS CANVIS, I ESTEM
FENT MOLTES ACTIVITATS NOVES I MOLT
DIVERTIDES.

Durant el mes de setembre, nosaltres, els infants, vam escollir mitjançant votacions el nom de les nostres aules.

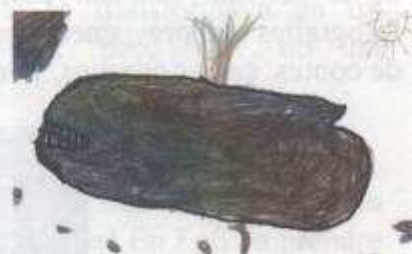
ELS PROJECTES: EL NOM DE LA CLASSE

P.3 Les Girafes

P.4 Els Tigres

P.5 Les Balenes

Un cop que hem fet la tria del nom, hem parlat del que sabem d'aquests animals i després les mestres ens han ajudat a fer una llista de tot allò que volem saber d'ells. Durant tot aquest procés han sortit preguntes molt divertides, aquí va una mostra:

P.3. LES GIRAFES

On viuen les girafes?
Què mengen?
Porten sabates?
Es renten les dents?
Com beuen aigua?

P.4. ELS TIGRES

Què mengen?
Com són les seves dents?
On i com dormen?
Com i què cacen?

P.5. LES BALENES

Com són de grans?
Volem saber com neixen?
Com es curen si tenen una ferida?
Mengen molts peixos?

Durant el mes de gener, vosaltres, els pares, ens ajudareu a descobrir les coses que volem aprendre dels animals, portant llibres, fotografies, articles, dibuixos, etc. Serà molt divertit i ho podreu veure a l'Exposició que es fa a l'escola per Sant Jordi. Esperem que col·laboreu molt i que us agradi el resultat final del projecte.

EL/LA PROTAGONISTA DE LA SETMANA.

Com ens agrada molt parlar de nosaltres i de com érem, cada setmana del curs hi ha un infant que és el protagonista. Les mestres ens han donat un cartell que hem de portar penjat a casa per a què sapigueu que aquella setmana ens toca a nosaltres.

Les mestres s'encarreguen d'avisar els pares uns dies abans per a que puguin preparar les fotos, els contes, les joguines o qualsevol altre material que portaran a classe el dia que vinguin a fer la visita. Els pares del nen protagonista poden venir durant la setmana a visitar la classe i a fer l'activitat que hagin triat.

Durant el trimestre ens han vingut a visitar diversos pares i s'han divertit molt. Algunes de les activitats que han realitzat han estat: primerament, explicació i anècdotes de les fotografies que prèviament hem portat perquè ens coneguin millor. I després explicació de contes, cantar cançons, trencaclosques, etc.

LA CARPETA VIATGERA

Cada dijous sortim amb una carpeta on tots els caps de setmana expliquem el que hem fet aquests dies. Els dilluns la retornem i cada dia les mestres ens llegeixen unes quantes. Ens agrada molt aquesta activitat perquè la tarda de diumenge passem una estoneta amb els pares preparant-la, ells fan una breu explicació i nosaltres fem un dibuix o escrivim alguna coseta (P.5) i, així quan ho hem d'explicar, parlem més!

Aquest és el conte d'en FOFI, que hem elaborat els nens i nenes de la classe dels Bombers (de primer de primària). Esperem que us agradi molt!!!

FOFI

Hi havia una vegada un dràcula que es deia Fofi que vivia en un castell.

En Fofi tenia sis anys, i no era un dràcula com els altres: era molt i molt bo, podem dir que era un bonàs!!!

Li agradaven les plantes i netejar molt la casa, tant la netejava que la deixava neta com una patena.

En Fofi es dutxava tres cops al dia, perquè li agradava anar sempre molt i molt net, i també li agradava molt ajudar la gent. Escoltava música clàssica (sobretot de l'Antoni Vivaldi, com a nosaltres!!) i li agradava molt menjar pollastre i hamburgueses (què bones, oi?).

Ah! i sobretot, no li agradava gens ni mica xuclar la sang dels nens i nenes!! Només de pensar-ho li agafava esgarifances!!

En Fofi tenia un llit molt gran on dormia cada nit amb en Piu, el seu elefantet de peluix. Res de dormir en caixes petites i fosques, no hi havia res

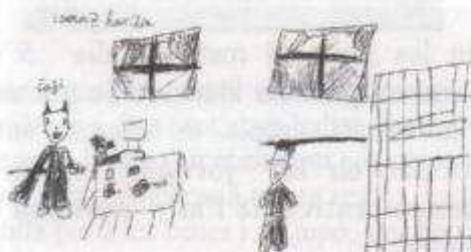
L'ULL DEL PILAR

millor que descansar cada nit en el seu súper llit!!

Els amics d'en Fofi sempre havien pensat que en Fofi era molt diferent a ells, perquè era molt bo. Sempre el perseguien i el molestaven per veure si es transformava en un dràcula dolent, però mai no ho aconseguien.

Un bon dia, els amics d'en Fofi, el van convidar a una festa. Li havien preparat una trampa! En Fofi va prendre la seva beguda favorita que era el batut de maduixes. Els seus amics hi havia afegit una poció màgica que faria que en Fofi es transformés en dolent!!

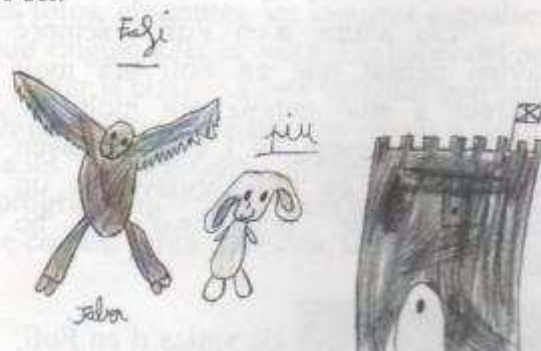

A partir d'aquell dia en Fofi va començar a xuclar la sang de tots els nens i nenes, pares i mares, tiets i tietes, avis i àvies... que es trobava. ERA MOLT DOLENT!! Era tan i tan dolent, que ho era més que els seus amics.

Els seus amics estaven molt espantats i volien el Fofi d'abans, aquell dràcula bo que tots estimaven!!

Van tenir una idea. Pensaren d'anar al bosc de La Foscor, on vivia un follet que els podria ajudar. Però, com que feia por el bosc, van decidir anar-hi tots junts. Van aconseguir que el follet preparés un antídoto per ajudar al Fofi.

El follet va aprofitar que Fofi dormia per escampar-li la pols màgica per tot el seu cos. Al matí següent, només despertar-se li van agafar unes ganes horroroses de començar a netejar la casa de dalt a baix, de menjar pollastre, hamburgueses, d'escoltar música clàssica i d'abraçar en Piu.

En Fofi tornava a ser el d'abans! Tothom estava molt content!

I conte acabat, conte contat!!!!

FI

Jornada esportiva

Eren les nou del matí del dia 5 de novembre quan els alumnes de primària de la nostra escola es disposaven a participar en la **jornada esportiva commemorativa de l'any europeu de l'esport**.

a Can Mercader i cap allà vam dirigir-nos. German Molina, el nostre professor d'Educació Física, ho va coordinar tot, va decidir els circuits, va marcar les sortides i les arribades... la resta, la carrera, l'havien de fer els nostres alumnes, des de primer a sisè.

Les carreres van ser molt emocionants, divertides i sobretot, cansades, perquè tot i ser distàncies curtes, els atletes eren menuts i potser poc fets a córrer, el matí va ser fred... però al final de totes, un bon esmorzar i una estona jugant pel Parc de Can Mercader, va ser el millor final a aquesta participació de primària del nostre col·legi en la jornada esportiva

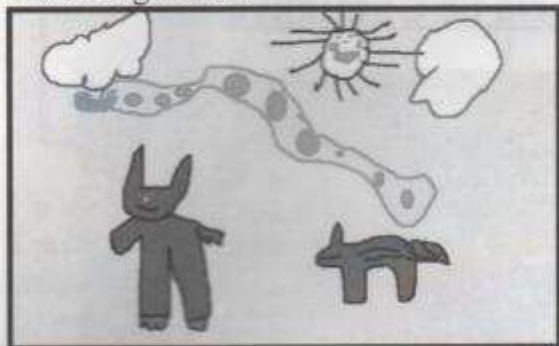

Tot plegat una bona matinal esportiva la que van viure els alumnes de primària.

Les petites mascotes visiten la classe de segon.

La classe de segon som els veterinaris. Ens agraden molts els animals, per això, a principis de novembre vam fer un taller sobre **Petites Mascotes**, animals que nosaltres podríem tenir a casa nostra.

Vam veure un pollet, una tortuga, un conill, un petit animallet que ens van dir que era un ratolí del desert, un hamster, una xinxilla que semblava un animal molt simpàtic i el seu pel és super-suau, un ocell, un peix... i no sabem si ens en deixem algun més.

Però la cosa no acaba aquí, quan semblava que tot estava fet, ens va treure una SERP. Els que van voler, sense por, la van tocar, com havíem tocats els altres animals, però la serp no té ni pel ni plomes, la seva pell era molt diferent i estava a punt de canviar-la, ja fins i tot estava una mica separada. Quin matí més divertit que vam tenir!!!

El castell de Cornellà.

Una sortida que vam fer pel poble va ser anar al Castell de Cornellà, on ens havien explicat, que hi havia viscut l'Adriana de Ribes, fa ja molts i molts anys.

Nosaltres havíem d'entendre com es vivia en el castell, fa una pila d'anys, per fer això, primer a la classe la Srta. Mª José ens va explicar un conte i al castell ens van fer fer memòria del mateix i vam estar un parell d'hores fent activitats. Vam anar a l'habitació que havia estat de l'Adriana, a la porta de la capella,

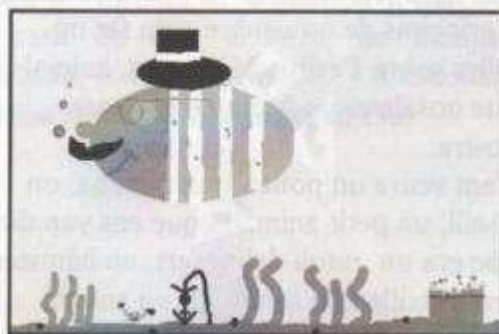
i en una part del castell vam fer veure que menjàvem i, fins i tot, vam ballar de veritat. Abans de ballar van obrir com una caixa de núvia i van començar a treure vestits, una faldilla per a les nenes i un jupó, així ho van dir, que els nens es van posar.

Les monitores ens van ensenyar els passos del ball i ens sembla que va sortir molt bé. Molt contents i alegres, després del ball vam fer el camí de tornada a col·legi.

La classe de 3r de primària som **ELS PEIXATERS**, hem escrit un acròstic que tot seguit podeu llegir.

Peixos de colors hi ha al mar.
Estimen els peixos petits i no els pesquen.
Imés criatures marines hi haurà al mercat.
Xarxes per pescar i peixos per menjar.
Al port arribaran els vaixells mot carregats.
Tots hauran d'anar a la llotja a descarregar
Eriçons de mar, pops, tonyines i calamars.
Raps, musclos, gambes i escamarlans.
Sortim del mercat i anem a casa, a cuinar i a menjar.

Visita al Museu d'Història de Catalunya

Acabada la excursió hicimos en clase una puesta en común sobre lo que habíamos visto y aprendido en el museo y posteriormente una redacción a modo de artículo para nuestra revista.

El día 23 de noviembre fuimos a visitar el Museo de Historia de Catalunya.

El propósito era conocer la evolución de los transportes a lo largo de la historia. Y por supuesto, para ir, utilizamos ya uno de ellos, "el autocar".

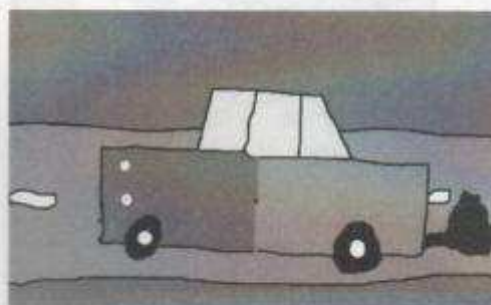
Todas las actividades que realizamos con la monitora fueron muy interesantes pero las que más nos gustaron fueron:

Subir a un caballo como lo hacían los caballeros de la Edad Media.

La explicación de las partes de una fragata.

Ver el coche que utilizaban nuestros abuelos "el seiscientos".

Imaginarnos por un momento que éramos conductores de un tranvía.

Y, sobre todo, nos encantó sobrevolar por la maqueta del mapa de Catalunya haciendo nosotros de aviones.

Fue un día estupendo.

La classe de 4t de primària
som **els fruiters**, hem fet **un**
acròstic que aquí teniu per
llegir:

Fruita menjaré i salut tindrè.

Raïm, taronja i magrana menjo a
l'hivern.

Una síndria i un meló quan ve el calor.

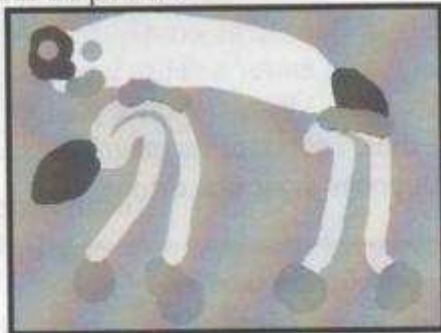
Ia la primavera, una cirera.

Tardor ha arribat i castanyes hem
menjat.

El mercat ple de fruites estarà.

Raïm menjarem, quan l'any acabem.

Si bona fruita vols menjar, l'arbre
hauràs de podar.

Visita al Museu d'Història de Catalunya

El dia 23 de novembre realitzamos una
visita al Museo de Historia de
Catalunya.

Nuestro objetivo era descubrir
las diferentes viviendas y formas de

vida desde la prehistoria hasta nuestros
días.

La monitora nos fue explicando y
enseñando como ha variado la forma y
distribución de los hogares. Pasamos
por:

Las cuevas prehistóricas donde
el descubrimiento del fuego cambió por
completo su forma de vida.

La edad del bronce donde
comienzan a construirse los primeros
poblados con casas gracias al
descubrimiento de la agricultura y la
ganadería.

La época romana nos muestra la
"domus" donde la vivienda comienza a
distribuirse en diferentes estancias.

Pasamos también per la Edad
Media descubriendo la diferencia entre
las casas de los artesanos y los
agricultores.

Finalmente llegamos al siglo XX
y principios del XXI. Fue muy
interesante descubrir la diferencia que
había incluso a través de un siglo
solamente. Nos enseñaron una cocina de
los años treinta y otra de los sesenta y
pudimos comprobar la diferencia de
tecnología existente entre los distintos
utensilios utilizados en la cocina.

Después de la excursión hicimos
en la clase una puesta común sobre lo
que habíamos visto y aprendido en el
museo y posteriormente una redacción.

Notícies de cinquè.

Visita a l'Ajuntament

Durant el primer trimestre els alumnes de 5è hem realitzat diverses sortides, en el nostre municipi i fora d'ell.

Aquí una foto-record de la visita.

En el nostre municipi hem visitat la Casa de la Vila, allà on es cou tot el que passa al municipi. Ens van explicar moltes coses i també vàrem poder parlar amb el nostre alcalde el sr. **Antonio Balmón**, a qui vàrem preguntar moltes coses i ell ens les van explicar. A la sortida, un dibuix de la plaça es va fer.

Anada a la Deixalleria

La segona sortida en el nostre municipi va ser una visita a la deixalleria, volíem saber que es fa allà i per a què serveix això de reciclar. La manera de saber-ho era arribar-nos fins allà, i quina caminada que vam fer!

De totes maneres una vegada allà va valer la pena, vam veure com es guarden les nostres deixalles i la importància que pot tenir el saber reciclar la gran quantitat de residus que generem entre tots. Unes persones fan la feina allà i aquests treballadors mereixen la nostra comprensió i si tots fèssim cas, i reciclèssim, el nostre Planeta tindria vida llarga.

I quanta trastos arribem a llençar al cap de l'any, si al menys ho reciclem...

Acabada la Deixalleria, com que som jardineros, vam entrar a veure les plantes de Cornnatur. Moltes i moltes plantes hi ha allà dins, i sobretot un magnífic espai on vam poder jugar una estona.

Una sortida hem fet fora del municipi, hem anat a Cosmocaixa, sortida feta amb sisè i també de manera conjunta hem fet la crònica per la revista.

Hem fet panellets

Tot i que ja ha passat la festa, però com que ens han sortit tan bons aquí teniu la recepta i la manera de fer-los per un altre any :

Ingredients:

- 200 g d'ametlles crues ratllades
- 200 g de patates
- 200 g de sucre
- 75 g de pinyons
- 1 ou
- 1 llimona

Preparació:

Bulliu les patates amb pela, feu-ne puré fred i deixeu-lo refredar completament. Afegiu-hi després el sucre, les ametlles i raspadura de llimona. Barregeu bé tots aquest ingredients amb una forquilla i aixafeu la barreja fins que quedi lligada. Agafeu trossets de pasta i feu-ne boletes petites, passeu-les per clara d'ou una mica batuda, i cobriu-les amb pinyons. Aneu col·locant els panellets en una plata de forn i pinteu-los amb rovell d'ou.

Coeu-los al forn, a temperatura alta, uns 10 minuts. Deixeu-los refredar abans de treure'ls de la plata. I bon profit!!!

JUGANT AMB LES PARAULES.

A classe de sisè estem llegint un llibre, on el seu protagonista es veu traspasat al passat. A la Barcelona del 1714. Però té un problema, mai estudiava prou història i ara es trobava que els seus "nous amics" volien saber com acaba la guerra de 1714 i no sap que dir. En aquest llibre ell, els descobreix coses que no tenen i els explica la seva utilitat. Un cop llegit el capítol, vam jugar a definir coses d'ara pensant amb gent que no sap res de les mateixes, aquí en teniu una mostra.

Endoll Serveix per cantar

Ascensor És una nau que serveix per volar.

El llibre És un objecte que està ple d'aigua i serveix per rentar les coses ràpidament.

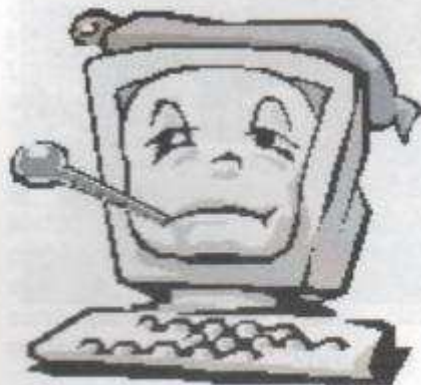
Ampolla És un utensili que serveix per escriure una postal.

Carpeta Es un objecte amb dues tapes, que a l'obrir-les, desprenen calor i escalfa a l'hivern.

Llibreta : Serveix per volar.

Rellotge Estri que serveix per moure els aliments, o enviar-te al futur.

Ordinador: Pot servir per saltar i dormir molt millor, o si voleu fins i tot per prendre una dutxa.

El dia 1 de desembre del 2004 les classes de 5è i 6è vam visitar Cosmocaixa i va ser molt divertit perquè vam veure tota l'exposició i vam participar de l'activitat del Planetari. Tota aquesta instal·lació és una obra molt interessant i es podrien passar moltes hores experimental i mirant. A continuació posem una mostra del que ens ha sembat més interessant.

El Mur Geològic: Un dels elements més atractius que hem trobat va ser el Mur geològic, està format per sis panells de diferents roques naturals (sals potàssiques, pissarres, gredes volcàniques etc...). Aquesta activitat tenia una introducció prèvia mitjançant un video explicatiu de com i d'on es van extreure les roques.

El bosc inundat: En aquest espai sembla que ens hem traslladat a Perú, Brasil etc... ja que les reproduccions dels grans arbres i de la incorporació de 100 espècies vives entre animals i plantes

autoctones ens introdueixen en un dels ecosistemes més rics en biodiversitat.

El Planetari: Està situat en una de les sales de la planta d'activitats. És una sala amb una pantalla de 180 graus situada al sostre on vam poder veure un audiovisual titulat "Gènesi" que era un recorregut per la història de l'Univers.

Iguanos: Es tracta d'un conjunt de dinosaures herbívors del cretaci inferior trobat el 1878 en Bernissart, (Bèlgica). Sis exemplars de sis metres d'altura. De ben a prop hem vist els sis esquelets descomunals i fet un salt en el temps al Greaci inferior, amb tot ple d'efectes sonors.

UN NOU CURS... L'ANY DEL "QUIXOT"?

Cada any, per voltants del dia 15 de setembre, rebem, a l'escola, l'arribada dels nostres alumnes. Uns neguitosos, perquè canvien d'escola, altres enfadats perquè se'ls acaba "la bona vida estiuenca", altres il·lusionats per veure els canvis que representen el nou curs... però, això sí, tots NERVIOSOS!!!

Aquest any comencen amb moltes novetats, sobretot la que aquí ens porta... LA REVISTA. Per aquesta raó hem volgut plasmar les primeres impressions del nou curs en aquestes pàgines.

Així, els alumnes del primer curs de l'ESO ens deien:

"L'inici de curs no va ser gaire agradable, ja que repetiria curs. Només llevar-me vaig esmorçar llet amb magdalenes, després em vaig vestir amb una samarreta del Futbol Club de Barcelona, de la nova temporada, amb el dorsal "9" i amb el nombre del davanter del Barça que més m'agrada Eto'o. Em vaig posar un pantaló Nike i unes bambes esportives. Vaig preparar-me la motxilla amb uns quants llibres i vaig començar a caminar en direcció a l'escola.

Aquest any visc més a prop de l'escola, o sigui, que en tres minuts ja hi era a la porta.

Vaig arribar, i vaig pujar les escales espantoses que em portaven a la meua classe de fa un any." (Jonathan Campaña, 1r d'ESO)

"Aaaaaaaaahhhhhhhhhhhhhhhhh!!!

"Què faig tard! M'he adormit!!!"

Aquesta va ser la primera frase que vaig dir el 15 de setembre, dia que començaven les classes del meu primer cicle a l'ESO.

Estava molt esvarada perquè no van sonar els despertadors i em vaig adormir... havia quedat amb la Cristina, a les 8:00, per anar juntes a l'escola i quasi és l'hora!!!

Tenia molts nervis. I la meua amiga també. Vam haver d'esperar a la porta perquè arribàvem les segones. A l'entrar a la classe vam veure a molts amics que feia mesos que no veíem. La professora va arribar una mica més tard.

El matí va passar volant perquè quasi tot van ser presentacions i explicacions.

A la tarda més presentacions, però va fer classe bastant normal. A la sortida, vam anar a la biblioteca a fer els deures i tot seguit, cap a casa... fins al dia següent!!!" (Vanessa Cases, 1r d'ESO)

"El dia 15 de setembre a les 7:25 del matí em va despertar la meua mare. Tenia molta son però em vaig aixecar ràpidament del llit perquè començava el col·legi. Ja eren les 8:20 quan vaig sortir de casa. Feia molt de fred i anava amb samarreta de màniga curta. Abans d'obrir-se les portes de l'escola estava parlant i quan les obrien, vaig pujar amb els meus amics tot nerviós.

Vaig entrar a la meua classe, i a continuació la senyoreta M. Àngels ens va explicar de què anava aquest curs.

Aviat es faria l'hora d'esmorçar i em vaig menjar el meu entrepà de pernil serrà.

Les 13:00 h. van arribar de seguida i em quedava al menjador. A la tarda vam fer classe normal.

Quan ja estava a casa, vaig berenar i vaig explicar tot el que havia fet a la meua mare. Quan ja estava al llit esperava impacient el proper dia de classe." (Fede Marfil, 1r d'ESO)

"Els tres fantàstics (Dani P., David C. i Víctor R.) i estem aquí per explicar-vos aquest inici de curs, no molt agradable per a nosaltres, ja que preferim les vacances i estar tirats a la "bartola" al sofà de casa. Però de totes maneres hem de fer-ho. Hem de tornar a la

rutina, una altra vegada a llevar-se d'hora, a fer els deures... bé, no ens enrotllem més!!!! Anem per feina!!!!

"El dia 15 de setembre va nèixer amb un sol radiant, però ens vam adornar que

haviem d'anar al "cole" i tot es va ennuvol·lar.

El primer dia només són presentacions...

Ara, els dies han anat passant i trobem a faltar els companys que es van quedar enrere. Els dies es fan interminables amb els deures que ens manen, i no ens deixen veure la tele!!"

L'estiu sents ha passat volat, sembla que sigui ahir quan vam fer l'exhibició d'E.S.O. de final de curs... La veritat és que no teníem moltes ganes de començar el "cole", estàvem la mar de bé al sofà mirant la televisió i sortint, dia rere dia, amb els nostres amics... però, en canvi, per una part teníem un neguit a l'estómac, per veure les novetats del nou curs; els companys d'altres classes, els professors, l'alumne nou...

El dia 15 de setembre ens vam llevar molt nervioses i, alhora, entusiasmades. Així que amb temps de sobres, vam anar-nos-en "xino-xano" cap a col·legi. És clar, tots anàvem ven "guapetons" perquè es veies el "moreno" de la platja.

"Quins nervis!" deiem tots. Per fi, la porta es va obrir i pujàrem les escales, fins que es va veure el rètol de 2n d'E.S.O al damunt d'una porta i vam entrar." (Alba i Patri, 2n d'ESO)

"Hola amics, avui anirem a l'escola Ntra. Sra. del Pilar, la nostra primera impressió ha sigut d'una gran tristesa, però a la vegada, d'una gran alegria per tornar a veure als companys de classe.

Hem parlat amb uns nois de 3r d'ESO. Ens han dit que han anat a la platja, al càmping o que han menjat molts gelats. Els hem preguntat per algun inconvenient sobre la tornada al col·legi, i ens han dit que el que més els hi preocupa és el no poder sortir tant de temps al carrer, no són prou les vacances i "El Corte Inglés" porta ja tres anys fent l'anunci amb la mateixa cançó...

També hem preguntat quins canvis han trobat a l'escola respecte el curs passat, i ens han dit que "l'han pintada de lila i groc" i que hi ha dos professors nous, d'anglès i d'educació física" que han agradat bastant al sector femení.

S'han posat noms a les aules, la de 3r d'ESO, la nostra, es diu Federico Garcia Lorca." (Alejandro i Óscar des del col·legi Ntra. Sra. del Pilar, 3r d'ESO)

"El primer dia de curs va ser molt emocionant per a tots, però a la vegada molt trist perquè les vacances s'havien acabat.

Tots els alumnes comencen a asseure's però... on són els alumnes nous?

Tots els nois i noies estaven exaltats, parlant de les nostres vacances, però tot va canviar quan la tutora, la Núria, va començar a dir les noves regles i a recordar les antigues. A tots ens ha quedat molt clar... creus per no fer els deures, quan dius paraulotes, quan menges xiclet... Ara només falta veure com la gent accepta aquestes normes!

Serà un any molt difícil, sobretot per aquest curs, que és l'últim i on amb totes les nostres forces hem de treure'ns el graduat. SORT A TOTS ELS ALUMNES DE 4t!"

(Macarena Márquez, 4t d'ESO)

Aquests han estat alguns dels testimonis que hem pogut recollir, però us podem ben assegurar que tothom viurà experiències noves durant aquest curs 2004-2005. Si durant el curs passat ens vam endinsar en el món dels somnis d'en Salvador Dalí, aquest any viurem al màxim les novel·les de cavalleries i la dolça folia del Quixot.

LA PRIMERA SORTIDA COMUNA DE L'ESO: ANEM A LA BIBLIOTECA

El dia 17 de novembre, els alumnes de 3r d'ESO vam anar a la biblioteca central de Cornellà "Garcia Nieto".

En arribar ens va atendre una noia, la Pilar, que seria la nostra guia, i ens va ensenyar una mica les instal·lacions del centre.

Després de fer una ruta pel centre, vam anar a la planta superior on es troba la secció d'adults, que és on hi ha la informació més completa per a les persones ja de la nostra edat...

A la zona d'adults vam treballar sobre un tema que havíem triar el dia abans relacionat amb l'autor espanyol anomenat "Federico Garcia Lorca", ja que així es dirà la nostra classe.

El mateix van fer els alumnes de 1r d'ESO

Biblioteca Garcia Nieto

amb Leonardo Da Vinci, els de 2n amb Gaudí i els de quart amb Darwin.

(Dani Serrano, Sergio Escribano i Agustín Moya, 3r d'ESO)

La Castanyada'04.

La castanyada és una festa de tardor que es celebra a Catalunya. En aquesta festa és típic cuinar i menjar castanyes, moniatos i panellets. Aquests aliments són molt típics i es mengen en família. Durant tot el dia, si vas a passejar, notaràs la flaire de les castanyes cuinades.

A la nostra escola, Ntra. Sra. del Pilar, uns alumnes de quart d' ESO es van disfressar i el divendres van vendre castanyes. Els de segon van guarnir la classe amb coses de halloween, una festa més anglosaxona.

El divendres de la mateixa setmana
hi havia castanyes per menjar a canvi d'1
euro,mmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmmm
mmmmmm!

Fora del col·legi, la Castanyada també es va celebrar. A les cases tothom menja castanves cuites junts, en família.

En menjar-ne, com són fruits secs i cuits, cremen, has de tenir beguda a prop.

En general, aquesta festa és de les millors de la tardor.

Menjar castanyes calentes quan fa fred és molt relaxant perquè et treu una part del fred que tens dins.
(Marta Torres, 1r d'ESO)

La castanyada d'aquest any 2004-2005 ha estat molt diferent a la d'altres anys.

Perquè els alumnes de 4t d'ESO han fet unes activitats pels nens petits que mai s'havien fet.

Aquests, a la classe de visual i plàstica.

van començar a fabricar uns titelles, els personatges eren de contes populars, o inventats, ... i de bon grat, es van confeccionar i amb molta il·lusió i entusiasme, per part dels alumnes.

Un dels molts contes que vam poder apreciar a l'obra, van ser els següents: *La Blancaneus*, *Hansel i Gretel*.

La Castanyera i El Regne de les fades.

El matí, va començar molt "mogut", ja que els nois i noies de 4t d'ESO, havien de passar en grups de cinc o sis persones, per les aules de tota l'escola, venent castanyes a un euro la paperina. També, més tard, a l'una del migdia, vam vendre a la porta de l'escola, als pares de primària i gràcies a molts d'ells, vam guanyar uns quants calerons més pel viatge de final de curs.

A les 10 del matí vam baixar al gimnàs per fer l'assaig general de l'obra de titelles. Tot just havent acabat, van entrar els nens, petits per veure-la, però quant estaven

asseguts, van rebre una... **SORPRESA!!!**
 Dos alumnes de 4t curs d'ESO, s'havien
 disfressat de Castanyer i Castanyera. Van
 presentar els titelles i aquests van
 començar a gaudir de l'espectacle.

Tant els més petits, com els no tan petits van cridar, cantar i ballar durant tota l'estona, i és que tots portem un nen a dins.

També els alumnes de 2n d'ESO van celebrar la castanyada des de la vessant més "fosca". Es van disfressar i van llegir rituals misteriosos caracteritzant molt bé els personatges.

(Eli R. I Kris C., 4t d'ESO)

DIADA DE L'EDUCACIÓ FÍSICA. UN CROSS A CAN MERCADER.

El dia 12 de novembre l'educació secundària (ESO) d'aquesta escola van anar al parc de Can Mercader a córrer un cross amb motiu de la diada de L'EDUCACIÓ FÍSICA

Vam arribar, i mira tu! quina mala sort! Els dos cursos de primer cicle, 1r i 2n d'ESO, eren

eis qui començarem a córrer primer. Amb la son que teníem! I "per més inri" fèiem una volta de reconeixement i després les dues de cursa. Però era tot al parc! Mare meva!

Cadascú va córrer a la seva manera, uns més, altres menys i, nosaltres, anàvem xino-xano, parlant amb les amigues i... tampoc vam quedar en tan mala posició.

Tots vam acabar amb la llengua fora, això sí.

Ara era el torn dels de 3r i 4t que, per cert, hi havien molts que feien trampes, aiaiaia!! Ells també van acabar morts.

Hi ha qui sap fer trampes, eh!!!

Després de la cursa, havíem d'esmorzar, era la nostra recompensa: una horeta de temps lliure, VISCA!!

Ahhhh!!! Per cert, els guanyadors van ser:

- **Primer cicle:** Dani Pérez, 2n d'ESO.
- **Segon Cicle:** Sergio Márquez, 4t d'ESO.

- Classificació per cursos

- 1r d'ESO masculí: Álvaro Pablo
- 1r d'ESO femení: Vanessa Cases
- 2n d'ESO masculí: Dani Pérez
- 2n d'ESO femení: Rocio Pérez
- 3r d'ESO masculí: Isamel Iglesias
- 3r d'ESO femení: Jéssica Ruiz
- 4t d'ESO masculí: Sergio Márquez
- 4t d'ESO femení: Cristina Colominas

Hem fet una entrevista, la guanyadora femenina de segon cicle, la Cristina Colominas:

- **Com t'has trobat?**

Home, molt cansada.

- **Pensaves que anaves a guanyar?**

No, no pensava que anava a quedar guanyadora pensava que quedaria de les últimes.

- **Com has trobat el recorregut?**

Molt llarg

- **Moltes voltes, no?**

No, ha estat bé

- **És del teu nivell el recorregut o et podries haver esforçat més?**

No, m'he esforçat tot el que podia

- **Anaves a la temperatura adequada?**

Tenia calor

- **En quina volta has corregut més?**

Al principi de la primera i en l'últim de la segona

- **Et trobaves malament quan vas acabar?**

No, m'he trobat molt bé

- **Estàs satisfeta? Per què?**

Sí, molt perquè he guanyat i es recompensa el meu esforç.

- **A qui acaba tot, gràcies.**

FINALMENT ES VA LLEGIR EL MANIFEST PER L'EDUCACIÓ I L'ESPORT

L'ESPORT ÉS:

EDUCACIÓ. Perquè té associats uns valors que són Essencials en la formació de la personalitat i de les habilitats socials com, per exemple, la tolerància, l'esperit d'equip, el joc net i el respecte als altres i a les normes, la força de voluntat, l'autoestima i la perseverança. I perquè, coma llenguatge universal, és una font de coneixement.

Aquí tenim els nostres guanyadors, una mostra clara del bon esport.

SALUT. Perquè protegeix contra malalties causades per la manca d'exercici, enforteix el sistema immunològic, millora la qualitat de vida, i ens fa ser més conscients del nostre cos, així com de les nostres capacitats i limitacions.

PARTICIPACIÓ. Ja que requereix una implicació personal i col·lectiva en les diferents formes de pràctica, com la competició o el lleure, així com una certa regularitat i constància al llarg de totes les etapes de la vida, per tal de fer realitat els seus beneficis físics i mentals.

OCL. En tant en quant ens permet ocupar el temps de lleure de forma divertida, amb la família, els amics, o en contacte amb la natura.

RELACIÓ. Per propiciar les relacions interpersonals i multiculturals, contribuint a una millor convivència, solidaritat, acceptació i respecte a la diversitat, així com a la integració dels grups de població més desfavorits.

TREBALL. Tant personal com en equip, a l'hora d'afrontar la superació d'un esforç individual o col·lectiu, per a la consecució dels objectius que ens hàgim fixat.

(Alba Luque i Patri calzado, 2n d'ESO)

INVESTIGACIÓ CIENTÍFICA: LES CÈL·LULES MARE

Bàsicament la investigació amb cèl·lules mare es basa, o s'hauria de basar, en la seva capacitat per transformar-se en qualsevol altre tipus de cèl·lula del cos. És a dir, a partir d'una cèl·lula mare, podríem tenir una neurona, una cèl·lula intestinal o una de la punta del dit gros del peu, ja que en principi en això no hi haurien d'haver limitacions; un cop es conegui el mecanisme pel qual aquestes cèl·lules mare són induïdes a transformar-se en un tipus de cèl·lula i no en un altre, que és el que s'està investigant.

Quan es conegui bé això, podran regenerar-se fins i tot òrgans sencers a partir d'una cèl·lula mare. Això és molt important. En el cas dels trasplantaments perquè l'òrgan que es necessita es "fabrica" in vitro a partir d'una cèl·lula mare del seu propi cos i d'aquesta manera es realitza el trasplantament sense que existeixi possibilitat de rebuig.

Els científics van descobrir fa més de 20 anys la manera d'obtenir cèl·lules mare d'embrions de ratolins. A finals de l'any 1998 i després d'intensos treballs d'experimentació, un grup d'investigadors de la Universitat de Wisconsin (EEUU) van aconseguir el primer cultiu de cèl·lules mare embrionàries humanes. A partir d'aquest moment, les progenitores cel·lulars han estat presentades com la gran esperança terapèutica del nou segle.

Les cèl·lules mare són molt flexibles respecte al tipus de teixit que poden arribar a fer, en un procés anomenat diferenciació.

Les cèl·lules mares s'obtenen bàsicament de dues fonts: dels embrions en les primeres fases de desenvolupament o de les reserves que l'organisme adult manté amb la finalitat de reparar els mals que es produeixen en els teixits.

Embrionàries

No existeixen encara respostes molt clares sobre el potencial de les cèl·lules mare adultes. De manera que una part de la comunitat científica s'inclina per les progenitores embrionàries. En aquests moments, existeixen dues maneres de generar les cobejades cèl·lules: extreure-les d'embrions, mitjançant tècniques de clonació i també, encara que en menor mesura, forçant la divisió d'òvuls sense fecundar.

Un òvul fecundat per un espermatozoide és totipotencial, és a dir que pot generar un organisme complet. Després de diversos cicles de divisió cel·lular, aquestes cèl·lules totipotencials comencen a especialitzar-se, formant una esfera buida de cèl·lules, anomenada blastocist. De la seva capa externa es formarà la placenta i altres teixits necessaris per al desenvolupament fetal en l'úter. La massa interna de cèl·lules donarà lloc a tots els teixits del cos humà. Aquestes cèl·lules de la massa interna són pluripotencials, poden donar lloc a molts tipus de cèl·lules, però no tots els tipus necessaris per al desenvolupament del fetus. Degut al fet que el seu potencial no és total, no són cèl·lules totipotencials i no són embrions. De fet, si una cèl·lula de la massa interna fos implantada en l'úter d'una dona, no desenvoluparia un fetus. Una altra de les opcions per a obtenir cèl·lules mare és la clonació per transferència nuclear. El procediment consisteix a prendre una cèl·lula reproductora i eliminar el seu nucli, orgànul on es troba el *ADN. En el seu lloc, s'insereix el material genètic d'una cèl·lula adulta, per exemple de la pell, obtinguda del pacient. L'híbrid es multiplica donant lloc a un embrió amb una càrrega genètica idèntica a la del donant del nucli.

Adultes

Una cèl·lula mare adulta és una progenitora no diferenciada que pot renovar-se constantment i donar lloc a cèl·lules especialitzades. Aquestes cèl·lules es troben en els diferents òrgans per a reparar els mals que es puguin produir en els teixits.

La investigació sobre cèl·lules mare adultes va començar fa uns 40 anys quan els investigadors van descobrir que en la medul·la òssia existien dos tipus de cèl·lules mare. Més tard s'han identificat progenitors cel·lulars en altres òrgans i teixits.

La medul·la òssia ha demostrat ésser, fins el moment, la millor font de cèl·lules mare dintre de l'organisme adult. El mètode que s'empra per a obtenir les progenitores cel·lulars és l'aspirat del contingut medul·lar mitjançant la punxada d'un os. El material que s'obté passa per una sèrie de processos de garbellat per a separar les cèl·lules, i el preparat resultant s'injecta al pacient. Una vegada dintre de l'organisme, les progenitores cel·lulars es dirigeixen a la zona danyada per a reparar les alteracions.

(Oscar Y. i Alejandro G., 3r d'ESO)

INVESTIGACIÓ: EL CANTÓ FOSC DE MC DONALD'S

Una altra vegada sorgeix la polèmica dels restaurants McDonald's degut a la qualitat alimentària que ofereix.

Segons fonts autoritzades de la Universitat Estatal de Michigan transcendeix, que la carn que utilitza McDonald's per a les seves hamburgueses, provenen d'uns bous sense potes i sense banyes, que són alimentats per mig de tubs connectats al seu estómac i que, de fet, no tenen ossos, sinó una mica de cartilags que mai arriben a desenvolupar-se. Asseguren que són coses molt desagradables, però a més de romandre immòbils tota la seva vida, no tenen ulls, ni cua i pràcticament no tenen pell; de fet, el seu cap és de la mida d'una pilota de tenis i l'únic que destaca és el que els queda de boca.

Per això, McDonald's es permet el luxe d'anunciar que el que introdueixen a les seves hamburgueses és 100% carn de RES, o sigui carn de COSA, és a dir, d'aquestes coses que se sap fan créixer en estables i amb procediments de dubtosa ètica.

No permetem que ens segueixen venent el que no és. Si pressionem, podem fer que McDonald's torni a

utilitzar carn de qualitat vacuna i no carn de "COSA"

(Sergio V., David C. i Abel Z., 4t d'ESO)

ELS VIATGERS DEL PILAR

En aquesta secció de la revista del "cole" parlem dels viatges que fan els nostres companys de l'escola.

N'hi ha de llocs molt estranys, n'hi ha llocs coneguts, i d'altres de no tan...

Desvetllarem alguns dels secrets dels llocs als quals han viatjat els nostres amics i amigues.

Esperem que us agradi aquesta secció i que pugueu conèixer més dels vostres companys!

Des de "viatgers del Pilar" trobem llocs visitats a les vacances pels nostres companys i companyes com la Costa Brava, Lanzarote, Andorra, Villavieja i un llarg etcètera...

Parlem amb David Castro, 2n d'ESO, ell ha anat a Lanzarote, li farem unes quantes preguntes:

-Què és el que més t'ha agradat de Lanzarote?

-Els volcans em van agradar moltíssim.

En Raül va anar a la Costa Brava:

-Què és el que més et va agradar de Costa Brava?

-Em va agradar molt l'animadora de l'hotel...! ah, i les platges!

N'hi ha hagut molts més, però les vacances s'acaben i hem de tornar al col·legi, a la rutina diària.

L'important és que estem tots aquí i que ens ho hem passat d'allò més bé!!

Ens tornem a veure aquí, al Pilar, amb els amics, fins l'estiu que bé... Ara estudeu i sigueu bons!!!!

(Albert Gracia i Raül Palomino, 2n d'ESO)

(Albert Gracia i Raül Palomino, 2n d'ESO)

BASKET NTRA. SRA. PILAR

Aquest curs 2004-05 presenta moltes novetats de caràcter esportiu. La que a nosaltres ens ocupa en aquest moment és la creació de l'equip de basket de l'escola.

L'uniforme esportiu del nostre col·legi vesteix amb una samarreta i un pantaló de color blau i blanc.

Està format per vuit jugadors dels quals us explicarem les seves característiques:

Nom: Jose Maria Orozco	Nom: Juanjo Pérez
Anys: 12	Anys: 13
Posició: aler	Posició: base
Nº samarreta: 4	Nº samarreta: 10
FOTOGRAFIA: 	FOTOGRAFIA:
Nom: Antonio Diaz	Nom: Pedro
Anys: 12	Anys: 14
Posició: pivot	Posició: pivot
Nº samarreta: 3	Nº samarreta: 2
FOTOGRAFIA: 	FOTOGRAFIA:
Nom: Wenceslao Ocón	Nom: Dani Escudero
Anys: 12	Anys: 14
Posició: aler	Posició: Pivot
Nº samarreta: 11	Nº samarreta: 12
FOTOGRAFIA: 	FOTOGRAFIA:
Nom: Alex Abelló	Nom: Mikel Gata
Anys: 12	Anys: 13
Posició: aler	Posició: Pivot
Nº samarreta: 8	Nº samarreta: 7
FOTOGRAFIA: 	FOTOGRAFIA:

(Realitzat per Fede i Wences, 1r d'ESO)

FUTBOL CLUB PILAR

Aquest curs 2004-2005 s'ha inaugurat l'equip de futbol sala "Ntra. Sra. Del pilar", que està format pels alumnes de l'ESO (2n, 3r i 4t) i entrenats pel professor German, tutor de 5è de primària.

Hem començat amb una mica de mal peu, perquè al primer partit van faltar tres jugadors clau. El resultat va ser de 3-6.

Malgrat tot els "hinchas" estaven bastant animats i no van perdre l'esperança, sobretot el Gabi, "l'hincha number one".

El nostre equip està format per 10 jugadors: Abel, Àngel, Miguel, A.Moya, Markez, Jona, Vergara, Martin, R.Moya i Javi.

(David Martín, 3r d'ESO)

Nom: **Abel Zopeque Fernández**
No: 13
Posició: **Porter**
Característiques: És un noi molt alt i bon porter.

Nom: **David Martín Oso**
No: 10
Posició: **Defensa**
Característiques: És un noi ràpid i lluitador

Nom: **Agustín Moya Lázaro**
No: 5
Posició: **Defensa**
Característiques: És un noi que dona la vida al camp

Nom: **Sergio Márquez Amaro**
No: 4
Posició: **Mig camp**
Característiques: És un noi molt regatejador

Nom: **Miguel Atienza Fernández**
No: 7
Posició: **Davanter**
Característiques: És un noi molt, molt lluitador

Nom: **Jonathan Herrera Garcia**
No: 6
Posició: **Mig Camp**
Característiques: És un noi molt golejador

Nom: **Javier López Polonio**
No: 11
Posició: **Davanter**
Característiques: És un noi molt, molt ràpid

Nom: **Sergio Vergara Ruiz**
No: 3
Posició: **Davanter**
Característiques: És un noi ràpid i lluitador

Nom: **Rubén Moya**
No: 9
Posició: **Defensa**
Característiques: És un noi molt agressiu a la defensa

Nom: **Angel García Avi**
Nombre: 2
Posició: **Defensa**
Característiques: És un noi hàbil per dirigir tot l'equip.

TU PREGUNTES... NOSALTRES OPINEM

I

➤ Des de fa dos anys m'agrada un noi. Jo li dono indirectes perquè sàpiga que estic enamorada d'ell. Però ell, al mateix temps, em fa indirectes per dir-me que no tinc res a fer amb ell, ja que és dos anys més gran que jo, i em veu com a una nena petita.

Jo he intentat oblidar-me d'ell, però no puc, ja que el veig cada dia. Què puc fer?

Suggeriment:

Hem llegit la teva història i des del nostre punt de vista, la solució que et donem, posant-nos en el teu lloc, seria anar tots dos

sols i mostrar-li obertament els teus sentiments envers a ell. Sobretot, sigues sincera i no li amaguis res.

Tu has de pensar que si no t'atreveixes mai a donar el primer pas, mai sabràs el resultat i el "NO" ja el tens.

Per provar, res et passarà i així mai et quedaràs amb el dubte. Si la seva resposta és un "NO", proposa-li continuar com amics.

Si veus que no t'atreveixes a dir-li res et proposem que intentis oblidar-lo, intenta fixar-te en altres nois.

Des d'aquí et desitgem sort, tingues valor i pensa que de nois està el món ple. Un petó i sort!!!

(Consultori sentimental 4t d'ESO)

L'AMOR A L'ADOLESCÈNCIA

Nosaltres, les noies, a partir dels 13 anys notem un canvi, evident físicament i psicològicament, ens tornem més febles del normal, més enamoradisses del normal, més... "noies". I, vet aquí!, els especialistes han posat un nom... **L'ADOLESCÈNCIA**.

A aquests canvis d'humor, de creixement està molt relacionat amb un tema del que parlarem ara: **L'AMOR**. Sí, exactament, això de l'amor és un sentiment que una persona té quan li agrada una altra i el que sol passar és que quan la veus et poses vermell com un pebrot a la vegada que et quedés sense paraules. Al nostre col·legi hi ha diferents parelles, sobretot als últims cursos, on fa temps que es "forjen" amors profunds.

L'amor a vegades et pot jugar una mala passada. Però, que vull dir amb això? Doncs que, per exemple, si a tu t'agrada un xicot/a i resulta que a una amiga o amic teu/va també li agrada, aleshores es generen "mals rotllos", i és clar, què importa més un noi/a, o el teu amic o amiga de sempre? Per nosaltres, i per a la majoria de la gent, el més important és l'amistat.

Ara parlarem d'un altre tema que té una referència molt lligada amb l'amor a l'institut. Aquella persona que tothom coneix tot i que no hi hagi creuat paraula, aquesta persona que anomenem "**popular**".

Doncs bé, aquesta persona "popular" entre el sector femení és l'Àngel Garcia de 3r d'ESO. Ara li passarem una sèrie de preguntes que li vam fer.

Aquest és l'Àngel, el nostre noi popular de l'any

- Hola bona tarda, et farem unes preguntes per ser un noi popular a l'escola, que et sembla?

-Molt bé, quan vulgueu.

- Doncs, comencem. T'has enamorat alguna vegada?

-Sí, és clar, com tothom.

- Que vas sentir?

-Em va fer mal el cap... (riu)

- Com ho fas notar?

-A vegades m'apropo a ella i li dic que m'agrada.

- Has tingut moltes "xicotes"?

-Uff, moltes (tornar a riure).

- Com t'agraden les noies?

-M'agraden les morenes i les rosses, però tampoc tinc moltes preferències.

- Has posat "les banyes" alguna vegada?

-Malauradament sí.

- I per què?

-Em van menjar el cap i vaig fer mal a una bona amiga

- I a tu te les han posades?

-Per desgràcia a mi també

- En fi ja no tenim res més per preguntar, només et diem moltes gràcies per la teva col·laboració.

Ja sabeu companys, la propera edició entrevistarem a un altre noi/a "popular" que es deixi.

(Alba Luque i Patri Calzado, 2n d'ESO)

AIXÍ FUNCIONA RÀDIO ST. JOAN DESPÍ

Hola! Som la Cristina, el Dani del Rosal, la Marta i la Noe de 3r d'ESO. El nostre article parla d'un medi de comunicació molt estès, la ràdio.

Un dia vam decidir anar a ràdio St. Joan Despí per parlar amb la Lidia, una periodista que treballa allà. Vam parlar molta estona sobre com funciona la ràdio, la dinàmica que solen portar... Aquesta va ser l'entrevista que li vam fer.

→ Quant temps porta l'emissora funcionant?

El 23 d'abril farà 10 anys

→ Quina cobertura té l'emissora?

El Baix Llobregat

→ Com funciona, a nivell d'organització, la ràdio Despí?

La ràdio consta d'un director, és la persona que pren totes les decisions. Però hi ha altres càrrecs: Relacions públiques, cap de programació, cap de musicals, etc. La resta de persones són locutors/es. programa té els seus.

Aquesta és la Lidia, la nostra locutora

Cada locutors/es, pot ser un programa amb una sola persona, o un altre amb 5 o 6.

Els programes són setmanals, excepte "Fórmula 1", un programa musical que es fa totes les tardes durant 3 hores.

→ De quina seccions consta?

Suposo que us referiu als programes, oi? Consta de 21 programes molt variats: música, esport, oci, etc. Tenim una programació molt variada.

→ Quina secció té més èxit?

"Fórmula 1" i "Llobregat blanc i blau"

→ En alguna secció participen els oients?

En quasi totes les seccions

→ Com es un dia a la ràdio?

Un dia a la ràdio és complicat o no, segons qui sigui la persona, és a dir, per al director sí és difícil, per un/a locutor/a sí té el seu programa preparat no hi ha problemes.

→ Quantes hores dediques a la ràdio?

Jo personalment 5 setmanals: 3h els dimecres a la tarda i 2 hores el divendres a la nit.

→ A la teva secció participa molt la gent?

Tota la gent que vol truca i envia missatges.

→ Què és el que més demana la gent?

Música, sobretot per dedicar les cançons a altres persones.

→ Quina música sols posar més?

Depèn de la música que la gent em demani, però és variada.

→ Quines cançons tenen més èxit?

Sempre són les cançons de moda en un moment determinat.

JA SABEU, SI VOLEU ESCOLTAR LA RÀDIO, I A LA LÍDIA PERSONALMENT, ES TROBA A L'EMISSORA 107.2 FM.

ENTREVISTA A ESTOPA

1-Quan vau començar en el món de la música?

Vam començar l'any 1998, que vam guanyar el concurs de cantautors del barri de l'Horta. Després vam fer una maqueta i la vam enviar a una productora i ens van acceptar, Així va començar tot.

2-Us vau sorprendre de l'èxit del vostre primer disc?

Sí, ens vam sorprendre molt, perquè no sabíem que arribaríem fins a tant lluny.

3-Alguna vegada vau pensar ser els número 1?

No, mai no ho vam pensar, nosaltres només volíem cantar.

4-Per què sempre us sentiu tant orgullosos de ser de Cornellà?

Perquè Cornellà no és el que era. Afortunadament ara Cornellà està que fa goig. La lluita de la gent ho ha convertit en un lloc digne.

5-Us ha canviat l'èxit, la vostra forma de ser?

No, seguim sent els mateixos de sempre.

6-On estàveu millor a Cornellà o on viviu ara?

Ens sentim molt bé en tot arreu.

7-Us agrada que la gent us reconegui pel carrer?
Ens agradaria que no ens

reconeguessin tant, però ens agrada.

8-On treballaveu abans?

Treballàvem a la SEAT.

(Noelia P., Ingrid V. i Irene G., 2n d'ESO)